

(وَمِنْ كَلَامٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) لَمَّا بَلَغَهُ اتِّهَامُ بَنِي أُمَيَّةَ لَهُ بِالْمُشَارَكَةِ فِي دَمِ عُثْمَانَ:
أَوْ لَمْ يَنْهَ بَنِي أُمَيَّةَ عِلْمُهَا بِي عَنْ قَرْفِي أَوْ مَا وَزَعَ الْجُهَّالَ سَابِقَتِي عَنْ تُهْمَتِي وَلَمَّا
وَعَظَّمَهُمُ اللَّهُ بِهِ أَبْلَغُ مِنْ لِسَانِي! أَنَا حَجِيجُ الْمَارِقِينَ، وَخَصِيمُ الْمُرتَابِينَ، وَعَلَى
كِتَابِ اللَّهِ تُعْرَضُ الْأَمْثَالُ، وَبِمَا فِي الصُّدُورِ تُجَازَى الْعِبَادُ.

پاسخ به اتهامی ناروا

دفاعیات امام برابر تهمتها

وقتی شنید که بنی امیه با تهمتهای فراوان آنحضرت را در خون عثمان شریک می‌پندارند، فرمود: آیا شناختی که بنی امیه از روحيات من دارند آنان را از عیبجوئی بر من باز نمی‌دارد؟ و آیا سوابق مبارزات من نادانان را بر سر جای خود نمی‌نشانند؟ که به من تهمت نزنند؟ آنچه خدا آنان را بدان پند داد از بیان من رساتر است. من مارقین (از دین خارج شدگان) را با حجت و برهان مغلوب می‌کنم و دشمن ناکثین (پیمان شکنان) و تردید دارندگان در اسلام می‌باشم، شبهات را باید در پرتو کتاب خدا قرآن، شناخت و بندگان خدا به آنچه در دل دارند پاداش داده می‌شوند.